

Slamnat mož.

ek kmetovalec je imel veliko in lepo njivo pšenice. Pšenica je bila polna, lepo rmena, in je ravno zoréla. Prišli pa so na njo tatinski vrabci in jo tako pridno obirali, da bi je ne bilo možu veliko ostalo, ako bi se bilo še kaj časa tako godilo. Nekega jutra gre kmetovalec na vse zgodaj na polje, in misli postreliti te vrablje kvarljivee. A zmotil se je. Predno kmetovalec tjã pride, vže so se vrabci dobro nakosili, ker imajo navado, da bolj zgodaj vstajajo, nego li kmetje. Vže zopet so mu bili obrali dober kos pšenice in so ravno sedeli na bližnjem

črešnjevem drevesu, ter preširno vreščali, kakor bi se hoteli s svojo hudobo hvaliti in kmeta dražiti.

Kmet se praska za ušesi, in prevdarja, kaj mu je storiti; lepe pšenice vender neče pustiti tem snedežem.

Kmalu uga-ne dobro pomoč. Ko

spat, vzame kmet tega slamnatega moža, nese ga in postavi v sredo njive. Zjutraj zgodaj, ko so se vrabci zbudili, naravnost so leteli na njivo. kjer so se zopet mislili dobro gostiti. Pa, lej ga kmeta! kako stoji vže sredi njive v svojej starej suknji, pokrit s klobukom, in jim preti z bičem. Ker je bil ta mož tako hud videti, vrabci si ne upajo blizu prileteti, ampak le od strani pazijo, kdaj se ta srditi mož domóv spravi. Pa neče se spraviti z njive, naj čakajo, dokler hočejo. Takó so se tatinski vrabci domóv vrnili, ter niso več prišli na kmetovo pšenico.

pride domóv, vzame dolgo palico, kakor je človek velik, in jo debelo povije s slamo. Naredi jej dve roki, napravi jo v svojo staro suktnjo in pokrije s klobukom. Ko je bil vže tako popolnemizgotovljen mož, dá mu še svoj dolgi bič v roko. Kadar so šli vrabci

